

Η “Φωνή Κυρίου” της 3ης Οκτωβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

3 Οκτωβρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 40 (3566)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΜΟΧΘΟΣ

“Όταν διαβάζουμε τις έπιστολές του άποστόλου Παύλου, διαπιστώνουμε ότι τά λόγια του, πού είναι έκφραση έμπειριών ζωής, μās έλέγχουν. “Όταν τόν άκούμε νά άναφέρει στους Κορινθίους ότι ύποφέρει σωματικά, γιά χάρη του Εύαγγελίου, δέν έχει σταθερό τόπο διαμονής, δέν λογαριάζει τίς κακουχίες του σώματος, δέν σταματā μπροστά στή δύναμη του κακού, τό όποίο διά τών ανθρώπων, αλλά καί διά τών άσθενειών, τόν βασανίζει, καί δηλώνει ότι μέ τόν σωματικό κόπο μετέχει στον θάνατο του Κυρίου Ίησοϋ, καταλαβαίνουμε ότι ή δική μας ζωή καί ή δική

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ Β’ ΛΟΥΚΑ - όπως αυτή διεμοιράσθη σε όλους τους ιερούς ναούς της ελληνικής επικράτειας, αλλά και του εξωτερικού, κατά την 3η Οκτωβρίου 2021.](#)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΜΟΧΘΟΣ

Όταν διαβάζουμε τις επιστολές του αποστόλου Παύλου, διαπιστώνουμε ότι τα λόγια του, πού είναι έκφραση εμπειριών ζωής, μάς ελέγχουν. Όταν τον ακούμε νά αναφέρει στους Κορινθίους ότι υποφέρει σωματικά, γιά χάρι του Εύαγγελίου, δέν έχει σταθερό τόπο διαμονής, δέν λογαριάζει τίς κακουχίες του σώματος, δέν σταματά μπροστά στή δύναμη του κακού, τό όποιο διά τών ανθρώπων, αλλά καί διά τών ασθενειών, τον βασανίζει, καί δηλώνει ότι μέ τον σωματικό κόπο μετέχει στον θάνατο του Κυρίου Ίησού, καταλαβαίνουμε ότι ή δική μας ζωή καί ή δική μας σχέση μέ τον Χριστό απέχει πολύ. Δυσκολευόμαστε νά δεχτούμε ότι άν θέλουμε νά είμαστε κοντά στον Χριστό, όφείλουμε νά παλεύουμε, έστω καί λίγο, «πάντοτε τήν νέκρωσιν του Κυρίου Ίησού έν τῷ σώματι περιφέροντες, ίνα καί ή ζωή του Ίησού έν τῷ σώματι ήμών φανερωθῇ» (Β΄ Κορ. 4,10), «συνεχώς νά υποφέρουμε σωματικά μετέχοντας έτσι στον θάνατο του Κυρίου Ίησού, γιά νά φανερωθεῖ στό πρόσωπό μας ή ζωή του αναστημένου Ίησού».

Οι τρεῖς έντολές

Μάς δυσκολεύει τό νά τηρήσουμε πρώτα τίς δύο έντολές πού ό Χριστός ζήτησε νά ακολουθούμε γιά νά φύγει τό κακό από τή ζωή μας: τήν προσευχή καί τή νηστεία. Χρειάζεται χρόνος καί κόπος. Η νηστεία θέλει έξοδο από τήν εύκολία. Θέλει ένα αἶσθημα πείνας, ένα αἶσθημα στέρησης, καί όχι μόνο ως πρός τήν τροφή. Τό ίδιο καί ή προσευχή. Θέλει χρόνο, πού γίνεται έκφραση καρδιάς. Τήν ίδια στιγμή ό Απόστολος μάς προτρέπει νά βγαίνουμε από τον ρυθμό μιάς ζωής εγκλωβισμένης μέ κέντρο τον εαυτό μας, χάριν του Εύαγγελίου. Τό νά επικοινωνήσουμε μέ ανθρώπους πού έχουν δίψα γιά τήν αλήθεια είναι αγάπη. Τό νά άφουγκραστούμε όμως τούς δικούς μας ανθρώπους πού δέν προλαβαί-